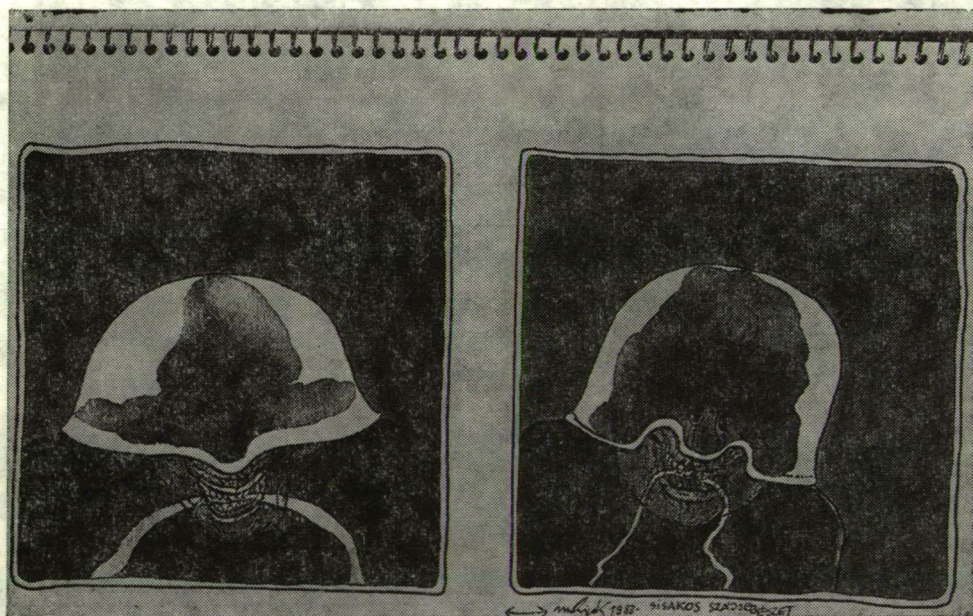

művészet tartományába. A kép és az írott nyelv szimbiotikus állagát hozza létre *Slavko Matkovic* (1948) oly módon, hogy a sajtó eldologiasult nyelvi készletének absztrakt töredékeit szerkeszti össze új ikonikus minőséggé, a kollázs és a vizuális költemény közös foglalataként.

Az alkalmazott művészet területéről nem hagyható ki *Baráth Ferenc* (1946) plakátművészete. Képileg tiszta, stílusában jórészt szürrealitásra hajló színházplakátjai külön minőséget fémjeleznek a műfajnak nemcsak jugoszláv, hanem egyetemes térközeiben egyaránt.

Végezetül szögezzük le: az itt bemutatott alkotói törekvések releváns értékeként épülnek be a jugoszláv művészet szélesebb áramaiba, fejlődésének központi tengelyébe. A válogatás — úgy a szerzőké, mint a műveké — természetesen nem lehet mentes az individuális kritériumokból adódó elfogultságtól, ám mindenestre egy huzamosabb elméleti-kritikai tevékenységből adódó meggyőződés áll mögötte.

SZOMBATHY BÁLINT

Maurits Ferenc rajzai